

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 30 (9241) СУБОТА, 23 ЛИПНЯ 2016 РОКУ

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

НА «КАЛНИШЕВІЙ РАДІ»

Народний аматорський фольклорний колектив селищного клубу «Народні наспіви» став учасником Всеукраїнського свята козацької слави «Калнишева рада» з нагоди відзначення 325-ї річниці від дня народження Петра Калнишевського, яке традиційно проходило у селі Пустовийтівка Роменського району Сумщини. Керівник колективу Валентина Лизько розповідає про безліч приємних вражень від свята. Як і завжди, колектив виступив на одному подиху, подарувавши присутнім пісню-візитку «Вербочки», та «Пові-я вітер степовий» і «Дуть козаченьки». Після участі у програмі «Фольк Мюзік» пісня «Вербочки» стала популярною і серед інших колективів. А вже відомі «Народні наспіви» отримали запрошення приїхати з концертом у Білопілья. Крім морального задоволення від спілкування із прихильниками народної творчості, колектив нагороджений Подякою Роменської районної ради та райдержадміністрації, а також Дипломом учасника фестивалю.

ЧЕТВЕРТЕ ПРИШЕСТЯ ОЛЕНИ СТЕПАНЕНКО

Сучасні українські літературні критики називають її однією з найяскравіших вітчизняних поеток останніх десятиліть. Це про нашу талалаївську поетесу Олену Степаненку, котра на рубежі тисячоліть яскраво зіркою засвітилася на поетичному небосхилі. Одна за однією виходять чотири збірки її поезій у різних українських видавництвах — «Передчуття Авалону» («Смолоскип», 1999), «Коротка меса на друге пришестя Данте» («Гранослов», 2002), «Третя Атлантида» («Факт», 2005), «Четверта радість» («Крок», 2014). Важко з цим не погодитись, коли кажуть, що в Олені дуже вишукана, інтелектуальна й напружена музична поезія. Оленіні вокальні цикли та хорові твори на музику Ірини Алексійчук виконувалися в країнах Балтії, Польщі, Німеччині, Італії, Канаді, Нідерландах, Іспанії. «Поезія. — каже поетеса, — це не хвороба і не професія, це шляхетне хобі, захоплення і задоволення, доступне далеко не всім». Олені воно доступне.

І БІЛЬЯРД, І ТЕНІСНИЙ СТІЛ

Все це просто необхідне для районного будинку культури. Кошти на їх придбання рішенням сесії районної ради були виділені із районного бюджету. Тепер і більярд, і тенісний стіл працюють у районному будинку культури. У вівторок, середу та четвер з 15-ї до 18-ї години грати на них можуть підлітки та юні віком до вісімнадцяти років, дорослі — в п'ятницю та суботу з 16-ї до 19-ї години.

За повідомленнями кор. «ТХ».

«ЖИВІ ОБЕРЕГИ»

Лікарські рослини у нашому краї можна знайти всюди: в лісах, полях, луках, болотах, ярах. Ось вона — рідна природа, яка дарує нам здоров'я, тільки візьми його. У музеї відбулася виставка «Живі обереги» — лікують рослини рідного краю». Понад 50 видів рослин було представлено на виставці. Учениця Липівської школи Ірина Огій ознайомила відвідувачів із найбільш відомими та уживаними лікарськими рослинами, які зібрали працівники музею: материнка, звіробій, безсмертник, пижмо, подорожник великий, м'ята, меліса, нагідки, спориш та ін. Відвідувачі дізнались, як приготувати з лікарських трав чай, відвари, напари, настоянки. Куштували приготовані чаї. Кожен виніс із собою часточку рідної природи — букетик потрібних йому лікарських трав.

Спонсор свята — підприємець Світлана Позняковська.
Олена ОГІЙ,
директор краєзнавчого музею.

ІЗ ПОЗАЧЕРГОВОЇ СЕСІЇ РАЙРАДИ

15 липня відбулася 8 позачергова сесія районної ради 7-го скликання. Участь у ній взяли 21 із 26 депутатів районної ради. У залі були присутніми депутати обласної ради Геннадій Тригубченко, запрошені та гості, знімальна група інтернет-телебачення ЧЕLine. Були й незапрошені гості — батьки і діти Красноколядинського дитячого садочка, які сподіваються, що втручання депутатів райради допоможе їм вирішити конфліктну ситуацію, яка триває вже понад сім місяців між завідувачою ДНЗ «Дзвіночок» із колективом закладу та батьками. Заслухати батьків депутати вирішили на початку сесії. Голова районної ради Юрій Дзюбан повідомив, що надійшов депутатський запит Василя Матвієнка, в якому він наголошує на складності ситуації та просить районну владу допомогти улагодити конфлікт. Враховуючи те, що батьки у залі були з малими дітьми, депутати вирішили це, неплановане, питання розглянути першим.

Спочатку представник батьківського колективу Тетяна Пустовийт розповіла про ситуацію, про яку більшість присутніх давно знають, адже батьки неодноразово зверталися з цього питання до керівників району. Після тривалого конфлікту рішенням Красноколядинської сільради завідувача була звільнена з роботи. Та суд, куди вона звернулася, визнав це рішення неправомірним, оскільки згідно із нинішнім законодавством дошкільні навчальні заклади повинні бути передані у районну комунальну власність і бути підпорядковані районному відділу освіти. Батьки не довіряють завідувачій своїх дітей, відмовляються водити їх до садочка, хоча кожна із 16 сімей має таку необхідність. Ситуацію, як надкритичну, пояснювала сільський голова Людмила Сорочинська. Вона надала сесії районної ради рішення сесії сільської ради про передачу ДНЗ «Дзвіночок» у комунальну власність, а також запевнила, що сіль-

рада і після передачі готова співфінансувати садочок. До речі, питання про передачу дитсадків у комунальну власність депутати обговорювали і на засіданні бюджетної комісії. Як повідомила начальник відділу освіти, депутат Оксана Плюта, садочки не передані на баланс відділів освіти і в інших районах. Основна причина — фінансування. Депутати Олег Василенко, Володимир Киричок, Володимир Лукаш, Микола Зарічний висловлювали свою думку, що за будь-яких умов ситуація повинна бути вирішена на користь батьків і дітей, адже далеко не в кожному селі є дитсадок і 16 малят, які його відвідують. Такої ж думки були і запрошені на сесію начальник райуправління АПР Віктор Сіренко та заступник головного лікаря Анатолій Михайлюк, які не могли залишатися байдужими і попросили слова. Обговорення цієї, здається, невирішуваної проблеми, затягнулося на півтори години: хтось керувався емо-

ціями, хтось намагався її коментувати у межах закону. В результаті депутати підтримали даний запит та направили його на розгляд до райдержадміністрації. Знервовані і зневірені пошуками справедливості батьки із своїми дітьми залишили сесійну залу, обіцяючи в разі невирішення проблеми призвезти своїх дітей глядіти в райдержадміністрацію.

На такій емоційній ноті сесія перейшла до розгляду запланованих питань. «Про внесення змін до рішення 3 (позачергової) сесії районної ради 7-го скликання від 23 грудня 2015 року «Про районний бюджет на 2016 рік» інформувала заступник начальника районного фінансового управління Світлана Циганенко. Вона довела до відома депутатів інформацію про надходження коштів до районного бюджету, а також, як того вимагає законодавство, пропонувала в першу чергу виділити кошти для погашення

(Закінчення на 2-й стор.).

ЖНИВА ЗУПИНИЛИ ДОЩІ

У сільськогосподарських підприємствах району потужно стартувало збирання ранніх зернових культур. Але вже в понеділок, 18 липня, злива зупи-

нила аграріїв. Отож станом на 19 липня ранні зернові обмолочені лише на 2232 гектарах, намолочено зерна 8705 тонн, врожайність складає 39 ц/га. Найвищу

врожайність на згадану дату отримали у ТОВ «Понори» — 57,2 ц/га.

За даними районного управління АПР.

СТАТИСТИКА

ЩО ПОСІЯЛИ В ОБЛАСТІ?

Під урожай 2016 р. в області посіяно сільськогосподарських культур на площі 1183 тис. га, з них 82% засіяли сільськогосподарські підприємства. Порівняно з минулим роком загальну посівну площу збільшено майже на 2 тис. га.

Структура посівів у порівнянні з торішнім майже не змінилася. Більша частина зайнятих площ, а це 55%, відведена під зернові культури. Технічні культури займають 27% посівних площ, картопля та овочеваштанні — 8, кормові — 10%.

Зернових посіяно на площі 653 тис. га, з них 92% посівів належить сільгосп-

підприємствам.

Більше, ніж торік, посіяно гречки (на 35%), зернобобових (на 3%), пшениці озимої (на 2%). Зменшилася площа кукурудзи на зерно, жита, ячменю, вівса, проса.

У групі технічних культур збільшилися посівні площі соняшнику (на 24%), цукрових буряків (на 2%).

Картопля посаджена на площі 79 тис. га, овочі — 11 тис., що становить, відповідно, 105 та 103% до рівня 2015 р. Основними виробниками цих видів рослинницької продукції залишаються господарства населення. У них зосереджено 94% посівних площ картоплі та 98% — овочів.

ДЕШЕВШЕ САЛО І ДОРОЖЧІ ЦИГАРКИ

За розрахунками Держстату показник рівня інфляції в червні 2016 р. в області становив 100,2%, в Україні — 99,8%; з початку року в області — 105,9%, в Україні — 104,9%.

Суттєвим фактором, що вплинув на загальний показник інфляції в області в червні, стало зростання квартирної плати на 30,3%.

Ціни на продукти харчування та безалкогольні напої в області в червні знизили-

ся на 0,3%. Найбільше (на 9,3%) подешевшали овочі, на 4,7% — сало, на 1,1–2,3% — макаронні вироби, молоко, сири, свинина та фрукти. Водночас крупі гречані зросли в ціні на 7,9%, яйця — на 6,6%, птиця — на 4,4%.

Тютюнові вироби стали дорожчими на 4,6%, алкогольні напої — на 2,4%.

Пальне та мастила зросли в ціні на 3,4%.

Головне управління статистики в області.

ЩО ПОЧІМ У МАГАЗИНАХ СЕЛИЩА

(ціни у грн. за 1 кг)

Сало — 10–30 грн.	Ковбаси (копчені) — 44–113 грн.
М'ясо (свинина) — 80–87 грн.	Риба свіжоморожена — 59–62 грн.
Молоко — 13,65 грн. за 1 л	Риба солена — 62 грн.
Сир твердий — 62,50–98,40 грн.	Яйця — 14,30 за десяток
Сметана — 19,50 грн. за 400 г	Цибуля — 5,80 грн.
Цукор — 13,70 грн.	Борошно в/г — 9,60 грн.
Олія (соняшникова) — 29,50–34,20 грн. за 1 л	Помідори — 31,50–35 грн.
Ковбаси (варені) — 38,40–100 грн.	Капуста — 3,20–3,50 грн.
	Банани — 31 грн.
	Кавуни — 6,50 грн.

24 вересня 2016 року о 14-й годині у приміщенні РО УТМР по вул. Народна, 11 відбудеться XVI Талалаївська районна звітно-виборна конференція УТМР.

Голова РО УТМР.

ПОГОДА

	Неділя 24.07		Понеділок 25.07		Вівторок 26.07		Середа 27.07		Четвер 28.07		П'ятниця 29.07		Субота 30.07	
Хмарність, опад														
Температура повітря, °C	+15	+22	+18	+25	+17	+26	+18	+25	+17	+25	+18	+25	+18	+25
Фаза Місяця														
	Повний Місяць		Повний Місяць		Остання чверть		Остання чверть		Остання чверть		Остання чверть		Остання чверть	

За даними <http://sinoptik.ua>

● АГРОПРОМ СЬОГОДНІ

ЖНИВУЮТЬ І КОРМИ ЗАГОТОВЛЯЮТЬ

Для кожного сільгоспвиробника настала найвідповідальніша пора — жнива. І доки хліб із поля не буде в коморі, ця напруга не спадатиме. У ТОВ «Понори» станом на 19 липня озиму пшеницю зібрали на 21 гектарі. Її врожайність порадувала — 57,2 ц/га, на цю дату найвища в районі. Всього ж ранніх зернових до збирання — 208 га. Посівні площі у ТОВ «Понори» складають 1070 гектарів. Крім 376 га зернових, куди входять і ранні, 356 га технічних та 388 га кормових культур.

Для підживлення ґрунтів використовують ще й органічні добрива, адже ТОВ «Понори» одне із чотирьох господарств у нашому районі, де утримують тваринницьку галузь. Тим більше, працюють на її розвиток. У фотооб'єктив потрапив момент реконструкції силосних траншей ємністю на 4 тисячі тонн. Як наголосив директор господарства Андрій Іванов, ці об'єкти виготовляються із такого матеріалу, який не можна в разі необхідності перевезти в інше місце, а це свідчить про те, що господарі і надалі планують розвивати галузь. Весною на території ферми зробили загони, де вигулюють корів та нетелів. Для утримання худоби в господарстві заготовили 1774 тонни сінажу, 143 тонни сіна. Солому, яка залишається після збирання зернових, також раціонально використовують у тваринництві.

Текст і фото
Олександри ГОСТРОЇ.

У РАМКАХ соціальної угоди підтримки місцевої школи ТОВ «Понори» сільгоспідприємство, а також сільська рада виділили не-

На фото: завершальні етапи реконструкції силосної траншеї.

обхідні кошти на підготовку школи до нового навчального року. Ще лунали останні акорди відпочинку дітей у пришкольньому таборі, а у класних кімнатах широким фронтом розгорнулися ремонтні роботи. Класні керівники, техпрацівники С. І. Ткаченко, сторож О. М. Берека, кухар Ю. В. Ткаченко, учні 8 класу дружно і швидко побілили коридори і навчальні класи, пофарбували двері, вікна, підлогу, столи. Словом, підготовка школи до нового навчального вийшла на фінішну пряму.

Валентина
ВОРОШИЛОВА,
директор Понірської
школи.

А ПЕРЕДУВАЛА цьому наполеглива робота сіль-

ської ради, керівництва села і педколективу по організації літнього відпочинку і оздоровлення школярів. При школі упродовж 14 днів працював табір «Сонечко», в якому в іграх, конкурсах, розвагах і поїздках скидали втому від напруженого минулого навчального року і набиралися сили й енергії перед новим походом за знаннями понад 20 місцевих школярів.

Змістовним і веселим був відпочинок у «Сонечку». Гарячі сніданки й обіди, збагачені різними фруктами і солодощами, спортивні естафети, конкурс малюнків для героїв АТО. Особливо сподобалася вихованцям табору поїздка до Менського зоопарку. Діти були в захопленні від шикарних вольєрів із левами, мавпами, ведмедями,

крокодилом, від оленів, маленьких поні, різноманітного птаства з красенями пеліканами, лебедями, страусами.

Цікаві заходи для дитво-ри організували вихователі І. В. Білецька, Н. М. Варченко, Т. І. Тимошенко, В. А. Ворошилова. Всі організації питання вирішувала директор пришкольного табору Т. В. Берека, смачними стравами пригощала кухар Ю. В. Ткаченко.

Для шістьох наших вихованців літній відпочинок продовжувався у районному дитячому оздоровчому закладі «Веселка» в Чернецькому, про який також подбала сільська рада.

Надія ВАСЮК,
заступник директора
пришкольного табору
«Сонечко».

НА ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ

Наступної суботи, 30 липня ц. р., відбудеться ЗУСТРІЧ випускників Корінецької школи всіх поколінь. Запрошуємо на зустріч зі шкільними дитинством і юністю всіх, у кого доля пов'язана зі школою і селом Корінецьке. ОРГКОМІТЕТ.

ГРОШІ, БІЙКА І ТЕЛЕФОН

До Талалаївського відділення поліції надійшло телефонне повідомлення від громадянки М., жительки с. Кобижча Чернігівської області про те, що під час перебування в с. Слобідка Талалаївського району її пограбували. Коштами в сумі 3000 гривень, вдавшившись до шахрайських дій, заволоділа наглядно знайома їй особа.

Наступного дня після цього повідомлення до чергової частини поліції звернувся громадянин Д., житель

с. Динне Чернігівської області, у якого у с. Слобідка Талалаївського району викрадено мобільний телефон, а через деякий час жителька Слобідки, громадянка К. поскаржилась, що їй завдано тілесних ушкоджень. В ході досудового слідства було встановлено, що всі зазначені кримінальні правопорушення були скоєні жителями Слобідки, громадянином Я. За даними фактами порушено кримінальні провадження, триває слідство.

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

СВІЙ день народження 22 липня святкувала наша найдорожча, найкраща матуся і турботлива бабуся Раїса Вікторівна ДЕМИДЕНКО. Хочеться, матусю, привітати з святом дня народження Твого і Тобі від серця побажати тільки лиш найкращого всього! Хай завжди всміхаються

довкола тільки щирі люди на шляху, і щоб не зустріла Ти ніколи від дітей образу і журбу. Я вітаю Тебе, любя нене, і бажаю радості й тепла. Я щаслива, що є Ти у мене! Хочу й Ти щаслива щоб була.

Донька ВІКТОРІЯ
та онуки НАЗАРЧИК і
АНДРІЮША.

Іван ЗАБІЯКА.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

ОСТАННІМ часом серед нашого українського народу все більше можна почути розмов про європейське життя і вступ до Євросоюзу.

І думки на цю тему зовсім різні. Хтось радіє тому, що ось-ось перед нами широко відкриються двері безвізового режиму і вже готують собі закордонні паспорти, навіть, валізи вже наготові, і серце охоплюється радістю: «Нарешті, я зажили, як нормальна людина! Поїду подальше від цієї України і все в мене буде: машина, будинок, високооплачувана робота і кредити під малий відсоток». А хтось сидить на своєму зручному, старенькому

МИ ЄВРОПЕЙЦІ?

диванчику і мріє, що Європа сама прийде до нього і теж забезпечить його всім необхідним, ще й підвищить заробітні плати і пенсії. Здається, немає в цьому нічого дивного й поганого. Хіба ж гріх мріяти про краще життя?

А тепер давайте повернемося до реальності, подивимося на наші дороги, будинки і присадибні ділянки, школи та садочки, лікарні, місця відпочинку і, елементарно, звернемо увагу на наші думки: про що ми піклуємося, за що хвилюємося і що робимо для блага нашої країни та сусідів?

Я звернулася до однієї української родини, яка рік тому виїхала на постійне місце проживання в європейську країну, з проханням дати оцінку українським людям, як європейцям. Чого нам не вистачає? Чи готові ми бути європейцями не тільки географічно? Ось якою була їхня відповідь: «Я думаю, 20% українців близькі до європейців. Інші, на жаль, ні. Європеєць розуміє, що його ідеальне життя напружує, а не вистачає від навколишнього середовища і хорошого життя людей, що його оточують. Він намагається берегти середовище, яке його оточує. Ті ж 80% українців у своєму житті цікавляться лише тим, що поїсти сьогодні і як насолодитися своїм життям тут і зараз, і не замислюються над наслідками. Це нас зупиняє. Також зупиняє лень, небажан-

ня працювати, рости і змінюватися. Ну і не вистачає нам звичайної культури, ввічливості і доброзичливості».

Для порівняння я поспілкувалася і з нашими українцями — талалаївцями. Всі вони вважають, що ми не готові до європейського життя, бо ще не навчилися працювати так, як європейці, думати так, як вони, дбати про навколишнє середовище, здобувати дипломи власними знаннями, без хабарів — такою була відповідь двох десятикласниць. Старше покоління вважає, що нам потрібно навчитися бути «українськими європейцями» з власною, сві-

домою думкою, навчитися цінувати і поважати все українське, не чекати, що хтось зробить все за нас, виховати покоління, яке зможе покращити життя і підняти рівень економіки, відмовитися від корупції і створити власну європейську країну, до якої люди були б готовими.

Отже, хочеш в Європу? Створи її сам! Почни з власного будинку. Наведи порядок на своїй присадибній ділянці і допоможи зробити це сусідові, якщо він потребує. Не чекай запрошення на чай, а запроси першим. Побудуй здорову, повноцінну сім'ю з моральними принципами і заклади фундамент гідного виховання дітей батьками, а не вулицею. Навчись заробляти гроші і не шукати легких доріг, бо на поверхні землі ти знайдеш тільки сміття, все найдорожче сховане глибоко під землею (наприклад: вода, нафта, скарби...) і потребує нелегкої праці. Почни піклуватися не тільки про себе, а й про вагітну жінку, в бік якої ти пускаєш дим від цигарки, перестань перекидати сміття за сусідський паркан, і не будь заздрисним лихословцем, тоді ти помітиш, як вже опинився в Європі.

Людмила
ЦИГАНЕНКО.

Хотілося б почути іще думки наших читачів на цю тему.

ЗАБІЯКІЗМИ

11. Легше жити в дурмані минулого, чим будувати майбутнє (Жовтень 2008 р.).

12. Світлі й правдиві думки про минуле допомагають будувати майбутнє (24 жовтня 2008 р.).

13. Правда жорстока не до тих, про кого мовиться, а до тих — хто її мовить (2 листопада 2008 р.).

14. Вся інша інформація про людину знаходиться в рисці між її датою народження і датою смерті (12 листопада 2008 р.).

15. Трагедія України полягає в тому, що не вона захищає своїх патріотів, а вони — її. Але патріотів, на жаль, мало (12 листопада 2008 р.).

16. Кожна наступна влада багато в чому подібна до попередньої (22 листопада 2008 р.).

17. Влада безсила перед злочинами особливо тоді, коли сама злочинна (27 листопада 2008 р.).

18. «Кохання всякий вік підвладний» (власний переклад із Пушкіна). Та кому від цього легше? (26 грудня 2008 р.)

ДУХОВНІСТЬ

У ГЛИБИНУ ШЕВЧЕНКОВОГО СВІТУ

Пригадю ту першу стрічу із Шевченком, із його болями і родами, які читала мені в дитинстві мати. Ні, не занесло лавиною повсякденних турбот отих читань. Материн наспівно-тужливий голос з Шевченка проводив мене на діброви, де вітер віє, гуляє по полю, де калина і верби над ставом. І я ходив там, охоплений уявою, на томлювався і засинав, зітхнувши із жалем, що вже немає сил малому побродити по рідних і таємничих закутках України. Але оте зітхання-подих віялось на каганчик — і вогонь здригався, ніби летів кудись. І мені здавалось, що той вогонь хилигається від завірюхи, про яку читає мати. Здивований, я широко відкривав очі, ніби хотів побачити-відчути ту вітряницю, виборсувався із павутинок першого сну, хотів доторкнутись до уявних краєвидів, які малювались мені. Але холодно. Швиденько ховався під лагідну материну руку, яка вкривала, рятувала мене від холоду і темної ночі.

І оте рятування у серці назавжди. Як і неодноразові переповідки мого батька про те, як Шевченко «гостював» у одного пана, як гостро і дотепно відповідав на підступні запитання уїдливих господарів, які хотіли чемними словесними кривляннями принизити гідність поета, показати, що він мужицький син і все. Але мужицький син був духовно вищий за тих інтелігентів. Так поцінував його народ.

І в цій переповідці — всенародна любов до стражденного поета, як і в багатьох легендах, фольклорних спогадах про нього. Перечитував книжечку Осипа Маковея «Як Шевченко шукав роботи», що видана за пори відлиги, у 1956 році. Там теж із вишуканою дотепністю розповідається про меценатів-панів, які на словах нібито люблять великого поета, намагаються з ним товаришувати, читати про нього навіть лекції, а насправді далеко від нього, від його вогнеборчого духу, від його боротьби за людське в людині. Запобігаючи перед ним, пани просто боялись його.

Отак входив у моє життя, мою свідомість іще з дитячих років Тарас Григорович Шевченко. Як символ доброти і правди, любові до пригноблених. Як виклик зарозумілим, ситим, лицемірним... Як виклик усім царям і богам, що чинять зло народу. У ньому дихала, нуртувала жага перебудови суспільства.

Іще в шкільні роки вирішив намалювати його портрет, навіть кілька портретів. Змайстрував підрамники, натягнув полотно, заґрунтував, і зробив олійними фарбами два портрети. Тривалий час вони висіли в музейному куточку школи. Потім зникли. Мені було жаль їх. Від одного так і не залишилось слідів. Другий знайшовся; через кілька літ на шкільному даху. Узяв його додому. Як пам'ять про шкільні роки. На тому портреті Шевченко у смугавій мужицькій шапці. Вона ж чомусь не подобалась деяким його сучасникам. То, мовляв, вбрання для нижчого стану. Навіть поет А. Фет у своїх спогадах, які були надруковані у 1890 році в Москві, сказав: «...У Тургенєва в Петербурзі я бачив досить заношену сіру смугаву шапку Шевченка на вікні, і тоді ж, без всяких задніх думок, дивувався зв'язку цих двох людей між собою».

А чому було й дивуватися? Михайло Светлов, наприклад, не дивувався з тієї мужицької шапки, а навпаки, оспівав у своїй поезії, назвавши її щед्रो і розкішно — палахою. Пізніше на екзамени я писав твір з української літератури, і вибрав вільну тему. Про Шевченка. Довгенько сидів, нічого не пишучи, — збирався з думками. Підійшла викладачка і запитала: «Хочеш списати?» Та хіба ж про Шевченка можна списувати?! Про людину, яка у твоїй душі з дитинства?

А ще не забувається, як я, навчаючись у школі, писав вірш про нього. Стверджував у вірші, що його образ так близький до моїх бабусі, батька, матері, що я, розповідаючи про «давнього» поета, «його в житті сучасному шукав». І знаходив, доторкуючись до його генія, і відтоді скільки снаги черпається з його криниці, відкриваються все нові грані його духовної величчя і людської простоти і мудрості.

Якось вирішив прочитати «Кобзаря» для маленької дочки, що не хотіла засинати від «бабая», яким зараз так люблять молоді мами лякати дітей перед сном. Читав і згадував мамине читання «Кобзаря» у моєму дитинстві. І думаю, що ж візьмуть від нашого Шевченка нові покоління. Скажу, що той шкільний вірш про Шевченка я боявся виносити на суд людський. Показав спершу одній дівчині-однокурсниці з села Липового. Показав тому, що вона теж писала вірші. І дівчина потім запитувала: «Ну як, знайшов Тараса?» І я не знав тоді, як відповісти. Але шукав, шукав.

До речі, про село Липове. Воно давнє, красиве, із скіфськими могилами і новими сучасними будівлями, з новими асфальтовими дорогами. Та це ж і Шевченкове село, одне із багатьох на Україні, причетних до його біографії, до його творчості. В повісті «Наймичка» ми дізнаємось, що Лукія родом із цього Липового, яке знаходиться верст за сорок від Ромнів.

Чому Т. Г. Шевченко батьківщиною Лукії, яку обманув і покинув улан, називає саме це талалаївське село Липове? Гостюючи у Ромнах під час подорожі по Україні, він дізнався про липівського поміщика Якубовича, ловеласа, розпусника, про дівчину-покриту, яку занапастив цей пан, про його сина Івана Івановича, п'яничку і вірного послідовника батька у його мерзенних вчинках. Персонажі повісті вигадані, але їх прототипи, можна вважати, взяті із реального середовища, зокрема, із липівських подій, які добре знав Шевченко. Ось як влучно сказала про зв'язок творів Шевченка з життям Марієтта Шагінян: «Шевченко не пощадило у своїх повістях українських поміщиків, яких він переніс у розповідь методом реального портрета, часом не приховано навіть під вигаданим прізвищем».

Сьогодні шевченкознавцями проведена велика робота по дослідженню життя і творчості нашого Кобзаря. Виявлені невідомі раніше

листи, автографи, нові документи. Але не втратили значення слова Івана Франка, що сказав: «Як для творів, так і для життєписі Шевченка осталося ще дуже багато роботи». Зокрема, і в нас на Чернігівщині. В обласному державному архіві читав листа Тараса Григоровича до Чернігівського цивільного губернатора П. І. Гессе про розповсюдження естампів «Живописної України». Цей лист надісланий 1 жовтня 1844 року з Петербургу. Рівний почерк... А яка нерівна, побита недолею дорога стояла за цим почерком.

Той губернатор допомагає Шевченку, виконує його прохання в справі розповсюдження і передплати «Живописної України». А потім через три роки допомагає розшукати і арештувати опального поета. Про це він повідомляє київському губернатору. А київський губернатор доповідає начальнику III відділу про те, що «Шевченко при поверненні з Чернігівської губернії затриманий вчорашнього числа біля в'їзду в місто Київ і представлений прямо до мене. Між паперами його виявилась рукописна книга із малоросійськими, власного написання, віршами, із яких багато обурливого і злочинного змісту». В тому ж Чернігові і після заслання Шевченка на нього у 1859 році заводиться справа про встановлення над ним поліцейського нагляду під час перебування в цій губернії. Недаремно сказав Апполон Майков, що під постійним прицілом царських жандармів був не тільки кожен вірш Шевченка, а й кожен його крок. А вірші його продовжували боротись із царизмом, як уже і не стало поета. Ось що говориться у рапорті директора училищ Чернігівської губернії попечителю Київського навчального округу від 20 серпня 1862 року про розповсюдження серед учнів неопублікованих віршів Т. Г. Шевченка: «Вважаю за обов'язок довести до відома вашого превосходительства про таку подію, яка стосується ввіреної мені гімназії. На початку минулого липня, саме біля 10 числа, якийсь військовий писар, прикомандирований до Чернігівського гарнізонного батальйону, підсудний, на прізвище Апанасенко, з'явившись до турецького єпархіального архієрея і просячи його бути покровителем у власних його справах, представив переплетений рукописний зошит з ненадрукованими віршами Шевченка, закликом до юного покоління Росії».

Так ішли в народ вірші поета — навіть ніде не надруковані. І хто знає, чи згодом вони були включені до нових видань «Кобзаря». Один із таких віршів, в якому розповідається про дівоче серце, що здатне кохати тільки з вигоди, мені довелося слухати із вуст кобзаря Євгена Адамцевича. Він спершу прочитав його, а потім заспівав. «Це жартівлива пісня Шевченкова», — сказав на закінчення. Я вірив йому, шукав ці слова потому у всіх «Кобзарях», але ніде не знайшов. Жаль, що пісня ця із часом може зникнути.

...Читаю Шевченків «Заповіт». Високо над Дніпром, де він і заповідав, постала його усипальниця. А спершу один із ша-

нувальників поета Василь Тарновський запропонував поховати його в Качанівці на Чернігівщині. Але ця пропозиція була відхилена. Відомо також, як стрічали його домовину у нас на Чернігівщині під час перевезення тіла померлого поета з Петербурга до Канева, як Ганна Барвінок у Борзні вишивала йому китайку на останню дорогу.

А ось про ці факти дізнаємось тільки зараз. Мова іде про проект пам'ятника на могилі великого поета, який хотів встановити наш земляк, відомий скульптор, письменник, кінорежисер І. П. Кавалерідзе, який дитячі роки провів у селі Сильченковому Талалаївського району. У своїх спогадах «Тіні від швидкоплинних мхмаровин», що до сих пір лежали, як мовитися, у шухляді, він пише: «1926 рік. Беру участь у конкурсі „Могила Шевченка в Каневі“. Тема хвилює мене давно. Ще 1909 року я відзначений на конкурсі пам'ятника Кобзареві для Києва, потім споруджено монумента в Ромні й Полтаві. Пропоную велетенську постать титана-мислителя, який лежить, але не спить. Проект вирішено в дусі пірамід давніх єгиптян або ацтеків. Постать має скидатись на моноліт й органічно зливатись з пагорбом, її видно буде здалеку пароплавам, що проходять Дніпром. Якраз у цей час Й. Сталін надіслав пам'ятного листа тов. Кагановичу та іншим членам ЦК КП(у) від 26 квітня 1926 року, звертаючи увагу на ворожі виступи українських націоналістів. Пагорб... Постать зливається з рідною землею. Але потрібен пам'ятник іншого плану. Мій проект, хоча й відзначений премією, за такої ситуації не має успіху. Та й у моїй біографії наявні факти, які можна трактувати як націоналізм: перші на Україні пам'ятники Кобзареві в Ромні й Сковороді в Лохвиці».

Щоправда, вони споруджені згідно з ленінським планом монументальної пропаганди, але оцінивши те, як виконують план, можна також по-різному...

Ось такою була сталінська розправа з проектом, який заслуговував на всіляку увагу і підтримку. Він був фактично знищений. Але дух Шевченка — живий! Горить і не згасає його прометеївський вогонь. В серцях і душах людських.

Яків КОВАЛЕЦЬ.

ЖИТТЯ ЯК Є

ТОВАР €, А ПОКУПЦІ?

СЬОГОДНІ вже важко уявити нашу Талалаївку без магазинів та кіосків. Здається, нібито вони постійно тут стояли і завжди був великий асортимент товарів. Зайшов до магазину та й купив, що треба. Але ж ні! Були ті часи, коли доводилось думати, де дістати ті чи інші речі, а ще й чергу потрібно було вистояти. А траплялось і так, що поки дійде до тебе черга — товар вже закінчився, і з порожньою сумкою вертаєшся назад, прихопивши з собою тільки засмучений настрій.

А яка ж ситуація з придбанням товару сьогодні? Як бачимо, продуктами харчування ми не обділені: є хліб і є до хліба. Питання ціни? Вона останнім часом ну дуже не стабільна і це помітно кожному. Нарікати на підприємців чи ще на кого — немає сенсу,

від цього ціна не зміниться. Кожен вже обрав для себе улюблені магазини і визначився зі своїм «продуктовим кошиком». Інше питання, яке цікавить — одяг. Пройшовши по магазинах і вивчивши асортимент, стає зрозуміло: товар є — покупців не густо. Хтось знову ж може сказати: «Дуже дорого!». Але ж вдягатися потрібно? Отже, де ми все ж таки купуємо собі одяг. «Дешь», але тільки не у нас, бо кажемо, що вибір малий, ціни високі, не знайшли те, що хочеться, а ще економічно і вдягаємо те, що є, або носимо те, що хтось віддав. Зазвичай, більшість талалаївців їдуть купувати одяг у Ромни, Бахмач, Прилуки, Ніжин. Кажуть, що там краще. А ще сьо-

годні з'явилися на ринку торгівлі так звані «секонди», які виручають ціною і, навіть, якістю. Особливо, коли наша малеча росте не по днях, а по годинах і поставити величезну пляму на чисту футболку — це знову ж може сказати: «Дуже дорого!». Але ж запасатись великим гардеробом, на який хочеться витратити мінімум коштів. От і шукаємо, де дешевше і вигідніше. Великою популярністю користуються покупки через Інтернет. Швидко і зручно. Зайшов на сайт, переглянув товар, порівняв ціни, обрав свій розмір, перерахував кошти і через декілька днів твоя покупка чекає на тебе у відділенні «Нової пошти». Навіть з дому можна не ви-

ходити, щоб одягнути себе і свою сім'ю.

Я вирішила порівняти ціни на дитячий та підлітковий одяг наших магазинів з цінами інтернет-магазинів. Ось результат: для того, щоб вдягнути новонароджене малю для виписки з полового, в інтернет-магазині потрібно купити дитячий комплект з трьох предметів (це сорочечка, повзунці, шапочка), ціна якого в середньому 100–120 грн., обов'язково потрібен «конверт» приблизно за 300–380 грн. У наших магазинах можна знайти «комплект для новонароджених» (це сам «конверт», сорочечка, повзунці, шапочка і, навіть, одна підгузка) за 350 грн.

знайшла в Інтернеті за 749 грн. За такою ж ціною продають і в наших магазинах. А от, наприклад, повзунки, шапочки, шкарпеточки, боді, костюмчики на будь-який смак відрізняються в ціні на 10–20 грн. Ще важливо не забувати, що купуючи товар в інтернет-магазині, потрібно оплатити доставку, тоді ціна покупок виростає.

Щодо підліткового одягу в місцевих магазинах, то середня ціна на спортивну форму — 450–500 грн. залежно від якості (як і весь товар), футболки — 100–200 грн., штани — 220–300 грн., взуття можна придбати за 300–480 грн. Перевагою покупок в Інтернеті є те, що

покупцеві наданий великий вибір ціни, якості, бренду. Можливо знайти потрібний товар за нижчою ціною, ніж у магазинах, знаючи перевірені сайти, які користуються довірою або на сайтах самих виробників. Але для цього потрібно приділити багато часу і хоч трішки розбиратись в комп'ютерній сфері. Отже виходить, що економити не так вже й просто.

Але як би там не було, кожного дня перед нами стоїть питання покупки, чи то значної, чи то дріб'язкової. Важливо не розгубитись і наперед скласти список потрібних речей, визначити для себе найбільшу і найменшу суму, яку готові витратити. І, мабуть, найголовніше — отримувати задоволення від зроблених покупок.

Людмила ЦИГАНЕНКО.

ПРОДАМ

Терміново **САДИБА** за адресою 1-й пров. Жовтневий, 15 у Талалаївці: будинок, сараї, літня кухня, погріб, колодязь у дворі. Тел. 068-064-62-69.

САДИБА у центрі Талалаївки по вул. Радянська, 17: будинок на 2 ходи, земельна ділянка приватизована, надвірні будівлі (літня кухня, гараж, сараї, погріби), є колодязь. Тел. 096-647-95-05, 050-673-20-73.

САДИБА з меблями по вул. Фрунзе, 16: літня кухня, гараж, погріб, сараї; колодязь у дворі. Є газ, телефон, трьохфазка. Будинки і земельна ділянка приватизовані. Ціна договірна. Тел. 099-723-67-28, 066-423-01-21.

Велике **ПРИМІЩЕННЯ** в Талалаївці під магазин чи під щось інше загальною площею 115 м² (магазин «Шанс»). Газ, світло, сигналізація, телефон, інтернет та твердопаливне опалення. Земля приватизована. Тел. 099-203-47-32, 096-858-57-46.

АВТОМОБІЛЬ Geely Emgrand 7, **ТРАКТОР** Dongfeng-244 з кабіною. Тел. 098-337-51-66.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, інжектор газ/бензин, 2006 року випуску, колір сріблястий, фаркоп, магнітола, сигналізація; **ПІАНІНО** «Україна» в хорошому стані. Тел. 066-705-11-10, 096-753-07-57.

АВТОМОБІЛЬ ЗАЗ-968М 1993 року випуску, із запчастинами. Можливий обмін на мопед. Тел. 096-687-52-35.

КОРОВА червоно-ряба з третім телям; **АВТОМОБІЛЬ** Renault Kangoo 2003 р. в., дизель. Тел. 096-729-18-06, 099-736-52-95.

Двохрядна **КАРТОПЛЕКОПАЛКА**, двохкорпусний **ПЛУГ**, **КУЛЬТИВАТОР**-просапник для картоплі, соняшнику; **ЗАПЧАСТИНИ** до трактора ЮМЗ-6, **МОТОЦИКЛ** Днепр-11. Тел. 093-799-38-71.

ЖАТКА ЖВП-6 (15000 грн.); **КУЛЬТИВАТОР** КПС-4 (10000 грн.); **ДИСКИ** БДТ-7 (15000 грн.). Тел. 066-219-39-66.

МОТОБЛОК з причепом (дизель). Тел. 067-346-82-32, 096-016-00-18.

ЦЕГЛА б/у, **ПІСОК**, **ГРАНІВІДСІВ**, **ЩЕБІНЬ**, **ШИФЕР**, **ПЕРЕМИЧКИ**, **ДОШКА**, **ПЛИТИ** ПКЖ 1,5×6, **ДРОВА** рубані, **РАКУШНЯК**, **ШЛАКОБЛОК**, **БРУС**, фундаментні **БЛОКИ**, **ПЛИТИ** перекриття 1,2×6. Тел. 098-423-93-05, 066-048-34-70.

ДИВАН «Дельфін» у відмінному стані; пишучий **ВІДЕО-ПЛЕСР** JVC. Тел. 095-153-88-68.

КОРОВИ. Тел. 095-716-57-05.

СІНО тюковане. Можлива доставка. Тел. 066-528-36-28.

МЕД 3 л за 200 грн. Тел. 097-196-20-61, 095-330-04-96.

КОРОВА. Тел. 067-680-11-56.

ДРОВА рубані (тверда порода). Тел. 097-194-28-82.

ТОВ АФ «ОБРІЙ LTD»

надає сертифіковані послуги з приймання, очищення і зберігання зернових та олійних культур. Закуповуємо зернові та олійні культури. **ЧЕКАЄМО ВАС ЗА АДРЕСОЮ:** 17200 Чернігівська обл., смт Талалаївка, вул. Кірова, 5. **ТЕЛЕФОНИ ДЛЯ ДОВІДОК:** (04634) 2-11-18, (04634) 2-37-16, факс 2-14-81, 067-334-64-87.

БЕТОННІ КІЛЬЦЯ

діаметром 0,8 м, 1,0 м, 1,3 м, 1,5 м **ПЛИТКА** тротуарна «Старе місто» та інша в асортименті, кольорова. **БОРДЮРИ**, **КРИШКИ** на стовпи, **ВОДОВІДЛИВИ**. м. Ромни Сумської обл. Тел. 067-912-67-56, 095-842-18-48, 067-923-09-62.

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **КОРІВ**, **БИКІВ**, **ТЕЛЯТ**, **КОНЕЙ**, **ЛОШАТ**, **СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого цілодобово **СВИНЕЙ**, **КНУРІВ**, **КОНЕЙ**, **ЛОШАТ**, **КОРІВ**, **БИКІВ**, **ТЕЛЯТ**, а також яловичину та свинину (**М'ЯСО**).

Тел. 095-606-55-31, 098-343-20-99.

Найдорожче **БИКІВ**, **КОНЕЙ**, а також **КОРІВ** і **ТЕЛИЦЬ**. Тел. 097-299-56-86, 066-712-58-73.

Постійно **КОРІВ**, **КОНЕЙ**, найдорожче **ТЕЛИЦЬ** та **БИЧКІВ** вагою 300 кг. Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.

Постійно дорого **КОРІВ**, **БИКІВ**, **КОНЕЙ**. Терміновий доріз. Тел. 097-057-85-46, 063-829-48-03.

Дорого **КОРІВ**, **БИКІВ**, **КОНЕЙ**, **СВИНЕЙ**, **КНУРІВ**, **НУТРЯКІВ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Тел. 067-299-50-40, 066-667-66-89.

Приміщення під розбір — **ХАТИ**, **САРАЇ**, **ЗЕРНОСКЛАДИ**; пустотні **ПЛИТИ**, фундаментні **БЛОКИ**, б/у **ЦЕГЛУ**, **ШИФЕР**. Тел. 097-267-16-10, 066-048-34-70.

АВТОМОБІЛЬ, **МОТОЦИКЛ**, **ТРАКТОР**, іншу техніку в будь-якому технічному стані з документами чи без. Тел. 097-105-90-44, 095-935-03-35.

МОТОБЛОК, **ЗАПЧАСТИНИ** до мотоцикла «Мінськ». Тел. 098-211-51-78.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Втрачений державний **АКТ** на право власності на земельну ділянку, розташовану на території Сильченківської сільської ради, серії ЯА №517078, виданий 1 червня 2005 р. на ім'я **САВЧЕНКО Лідія Сергіївна**, вважається недійсним.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0317051, виданий 4 червня 1997 року на ім'я **ЗГОННИК Ганна Іванівна**, вважається недійсним.

ПРОДАЄТЬСЯ

ВАГОНКА (сосна, липа; від 80 грн.), **ДОШКА** для підлоги, **БЛОКХАУС**, **НАЛИЧНИК**, **РЕЙКА**. Ціна від виробника. Тел. 098-811-30-50.

Установка ГАЗОВО-ГО ОБЛАДНАННЯ другого покоління на авто інжектор, карбюратор. Усе нове, гарантія 12 місяців. Документи для РСЦ МВС (МРЕВ). Тел. 096-360-80-23, 066-528-21-46 (**Сергій Олексійович**).

БУРІННЯ водяних **СВЕРДЛОВИН**, встановлення насосного обладнання. Тел. 096-232-85-25, 066-497-77-03. h2o-boor.net.ua

ПОВЕРНІТЬ ЗА ВИНАГОРОДУ

На минулих вихідних по дорозі від Обухового до Талалаївки було загублено **КЛЮЧ від автомобіля** (із брелком сигналізації). Хто знайшов, просимо повернути його власнику, винагороду гарантуємо. Тел. 096-081-33-95.

ПРОДАЄТЬСЯ

польська сільгосптехніка; мотоцикли; трактори китайського виробництва; **мотоблоки**, **кормоподрібнювачі**, **навісне обладнання** та запчастини (смт Срібне). Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

СВРОВІКНА·ДВЕРІ
ДАХИ·ОГОРОЖІ
САЙДІНГ·ВАГОНКА

Матеріал, робота. Доставка

(067) 460-55-56
(067) 460-48-96

НАТЯЖНІ СТЕЛІ.

12 років гарантії.

ВІКНА,
ДВЕРІ.

Тел. 098-417-84-45.

Закупівля **МЕДУ**, **ВОСКУ**, **МЕРВИ**. Обмін **ВОЩИН**. Продаж **ВЕТПРЕПАРАТІВ** та **ІНВЕНТАРЯ** для бджолярства. Тел. 066-094-11-17, 067-932-64-25.

Чистимо КОЛОДЯЗІ, якісно за помірними цінами (ручна робота). Тел. 095-011-62-50, 068-499-63-42.

РЕМОНТ холодильників з виїздом на дім. Гарантія. Оплата будь-яка. Тел. (05447)6-04-16, 097-235-41-47.

УТЕПЛЕННЯ будинків пінопластом. Помірні ціни. **ЗРОБЛЮ** грубу, піч, барбекю. Тел. 050-901-52-91, 096-696-50-40 (**Андрій**).

РЕМОНТ силової і освітлювальної **ЕЛЕКТРОПРОВОДКИ**, виведення електродіодних на фасад будинку. Тел. 096-112-72-01, 095-896-39-59.

ВІКНА, ДВЕРІ Швидко, якісно, недорого. Виїжджаю по району безкоштовно. Передплати не беру. Тел. 068-662-02-21.

Офіційне представництво заводу «Кремінь» (м. Кремінчук) у м. Ромни пропонує широкий вибір **ПРИЧЕПІВ до легкових автомобілів** стандартних розмірів та під замовлення (термін виконання замовлення 7 діб) за цінами заводу-виробника. Автострахування, знижка та висока якість обслуговування гарантована. Тел. 068-086-00-70.

Магазин «**ВОДОСНАБ**» м. Ромни, пропонує: **ГАЗОВІ ТА ТВЕРДОПАЛИВНІ КОТЛИ**, **ВУГІЛЛЯ ТА ПАЛИВНИЙ БРИКЕТ**, радіатори, труби, газові колонки, бойлери, насоси, каналізація **АКЦІЯ!!! Кредит «Ощадбанк зігриває» з компенсацією 30% Громадянам, які отримують субсидію — компенсація 70% м. Ромни, вул. Маяковського, 77 ТЦ «Берізка» тел. 096-276-15-66, 050-392-31-23**

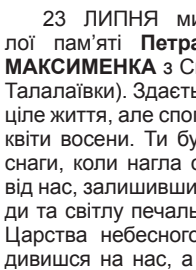
У родині нашого кума Андрія Миколайовича Чепеля із Скороходового тяжка, непоправна втрата — померла його мама **ГАННА СЕРГІЙВНА**. Сумуємо разом із вами і щиро співчуємо.

Куми **МАРТІАН**.

27 ЛИПНЯ минає 10 років, як пішов із життя наш дорогий, любий, єдиний татусь **Анатолій Васильович ПАНАСЕНКО** із Болотниці. Минають дні тяжкої скорботи і печалі, як Ти пішов у вічність. Ти був гарним чоловіком, батьком, дядьком, хорошим сусідом. Зі слізьми на очах схиляємо голови над Твоєю могилою і бережемо світлу пам'ять про Тебе. Нехай у цей день згадають Тебе добрим словом усі, хто Тебе знав. Спи спокійно, наш любий. Нехай буде похорон Тебе.

Вічно сумуючі **ДОНЬКИ** із сім'ями.

23 ЛИПНЯ минає 20 років світлої пам'яті **Петра Володимировича МАКСИМЕНКА** з Сильченкового (Старої Талалаївки). Здається, прожите без Тебе ціле життя, але спогади про Тебе живі, як квіти восени. Ти був у розквіті життєвої снаги, коли нагла смерть забрала Тебе від нас, залишивши лише щасливі спогади та світлу печаль. Віримо, що зі свого Царства небесного Ти завжди лагідно дивишся на нас, а ми пам'ятаємо Тебе вічно. Всі, хто знав Петра Володимировича, пом'януть його і пошліть Царство небесне.

ДРУЖИНА і всі рідні.

23 ЛИПНЯ минуло 20 років, як у розквіті літ залишив цей світ **Петро Володимирович МАКСИМЕНКО** із Сильченкового. Пливуть роки, мов швидкі води, і не повернути їх назад. Нам не віриться, що Тебе немає вже 20 років. Життя людське — мов тоненька ниточка, яка обривається, зупиняючи людину на життєвій дорозі. Пішовши в інший світ, Ти залишив про себе добру пам'ять. Та скільки б не минуло часу, Ти завжди будеш поряд з нами і пам'ять про Тебе ніколи не загасне у наших серцях. Хай земля буде Тобі лебединим похорон. Вічна пам'ять і Царство небесне.

Сім'ї **І. М. СИДОРЕНКО** і **А. О. БОНДАР**.

ПОМИНАННЯ

Олександр Дмитрович ГОСТРИЙ

13.07.1936 — 25.07.2015

*Всіх простивши, і не прощаючись
На світанку пішов наш тато
Просто в вічність, не оглядаючись...
І чужою враз стала хата.
І шибки зачорніли болем,
Тут ніхто вже нас не чекає...
Тільки теплий до щему спомин
Нашу пам'ять крилом огортає...*

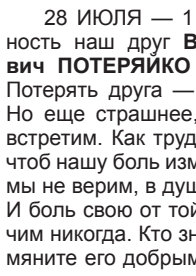
Із щирою вдячністю за батьківське тепло поминаємо нашого чоловіка, батька, дідуся. В глибокій скорботі схиляємо голови перед його світлою пам'яттю. Хто знав і пам'ятає Олександра Дмитровича, пом'януть разом із нами у день роковин його смерті.

ДРУЖИНА, ДІТИ, ВУНКИ.

НЕ ВІРІТЬСЯ і не хочеться вірити, що вже 3 роки нема з нами нашого любимого синочка, брата, дяді, чоловіка **Сергія ХАНДОГИ** із Липового. Раптово Ти пішов з життя, рідненький! Але здається нам, що Ти в дорозі, що скоро станеш на порозі... Прости, що не змогли Тебе спасти, сто тисяч раз за все прости. Тебе ми будемо вічно пам'ятати. Горбок землі мовчить, як все довкола, і огортає душу тихий жаль, що не побачимо ніколи ні Твою радість, ні печаль. Не заросте ніколи та стежина, що провела Тебе в останню путь, похилиться зажурена калина, і добрим словом люди пом'януть. Любимо, пам'ятаємо, сумуємо.

МАМА, ДРУЖИНА і всі рідні.

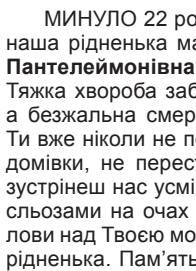
28 ІЮЛЯ — 1 год як ушел в вечность наш друг **Владимир Дмитриевич ПОТЕРЯЙКО** из с. Макаренково. Потерять друга — это очень страшно. Но еще страшнее, что никогда его не встретим. Как трудно подобрать слова, чтоб нашу боль измерить. Тебя уж нет, а мы не верим, в душе у нас Ты навсегда. И боль свою от той потери мы не излечим никогда. Кто знал нашего друга, помяните его добрым словом и светлыми воспоминаниями.

Семья Н. И. МАРТИАН и В. М. МАНЬКО.

22 ЛИПНЯ минає 9 років, як раптова смерть назавжди відібрала у нас дорогого синочка і брата **Юрія ОНИЩЕНКА** із Червоного Плугатаря. У розквіті сил і буянності природи так рано погасла Твоя життєва зоря. Проходять дні, роки, та в пам'яті не стирається Твій дорогий образ, чуємо і сьогодні Твій рідний голос. Прикро і сумно, що Ти так рано залишив нас, а ми нічим не могли зарадити, захистити Тебе. Прости, рідненький, ми назавжди збережемо про Тебе добру пам'ять. Спи спокійно, нехай земля буде Тобі похорон.

БАТЬКИ, СЕСТРА, ЗЯТЬ, ПЛЕМІННИК.

МИНУЛО 22 роки, як пішла із життя наша рідненька мама і бабуса **Любов Пантелеймонівна ВАСЮК** із Липового. Тяжка хвороба забрала Твоє здоров'я, а безжальна смерть вирвала з життя. Ти вже ніколи не повернешся до рідної домівки, не переступиш свій поріг, не зустрінеш нас усмішкою чи порадою. Із слізьми на очах низько схиляємо голови над Твоєю могилою. Спи спокійно, рідненька. Пам'ять про Тебе навіки залишиться в наших серцях. Нехай земля буде Тобі лебединим похорон, а душі — вічний спокій і Царство небесне. Всі, хто знав Любов Пантелеймонівну — пом'януть.

ДОЧКА, ВУНКИ, ЗЯТЬ.

ОСВІТА

ШКОЛЯРІВ МЕНШАЄ,
УСПІШНІСТЬ КРАЩАЄ

Про це, принаймні, свідчать підсумкові дані минулого навчального року. У 2015–2016 навчальному році школи району закінчили 1108 учнів, це — на 5 учнів менше, порівнюючи з початком року, та на 35 дітей менше в порівнянні з минулим роком. На 11 учнів менше, ніж торік, випустили школи і одинадятикласників — 88, з них атестати про повну загальну середню освіту отримали 84 учні, 4 отримали золоту медаль. Із 133 дев'ятикласників свідоцтва про базову загальну середню освіту отримали 126 учнів, свідоцтва з відзнакою — 7. Державну підсумкову атестацію у формі зовнішнього незалежного оцінювання склали 88 учнів 11 класу — високий бал отримали 4 учні із Талала-

ївської школи, 1 учень із Сильченківської і 2 із Красноколядинської, решта дітей отримали «достатній» і «середній» бали, 29 школярів — «початковий».

Аналіз успішності учнів у минулому навчальному році свідчить, що середній показник відсотка учнів, які навчаються на 10–12 балів становить 8 процентів, що більше на 2, ніж у минулому році. Вищий та середній показники мають: Талалаївська (12%), Красноколядинська — 12% і Українська — 16%. Учнів, які навчаються на 7–12 балів, значно більше — 34%, що теж на 2 відсотки більше від минулорічного. Вищого та середнього показника домоглися учні із Талалаївської (13%), Української (31%), Чернецької (50%), Довгалівської (57%), Силь-

ченківської (46%), Болотницької (48%), Березівської (44%) і Понірської (48%) шкіл. На рівні районного показника знаходиться Харківська школа, а ось Липівська, Красноколядинська, Червоноплугатарська і Корінецька школи мають нижчий та середній показники. Середній показник відсотка (7) мають учні, які навчалися на 4–6 балів, що на один процент менше року попереднього. Вищий за середній мають Березівська, Болотницька і Красноколядинська школи. Нижчий за середній показник у Червоноплугатарській школі — 1 відсоток. Безперечно, ці підсумкові дані не дають реальної оцінки знань усіх учнів, але свідчать про те, що тих, хто навчається краще, у нас більше.

Віра КЛИМОВА.

ТУТ ЖИВЕ ДОБРО

Цього року мій син Петя Карпенко відпочивав у дитячому оздоровчому закладі «Веселка», що в Чернецькому. Вже третій рік він відвідує цей табір і щоразу, прощаючись, хоче поїхати туди знову. Що я, як батько, можу сказати про заклад? Там охайно і затишно, а головне, що вчителі, вожаті скромні, привітні. Прикро, що були слухи у нашому селі, ніби там погано годують. Коли я приїхав провідати сина, директор закладу Григорій Варчак запросив мене в їдальню, де дітки саме обідали. У мене були борщ, картопля, котлета, свіжа капуста, рис, компот, печиво та цукерки. Кухарі Лідія Ярмош та Галина Діговець дуже смачно готують, за що їм дякуємо.

Кожен день приносить дітям приємні враження. Вони відвідали монастир, де побачили багато досі небаченого. Привезли додому ланцюжки з хрестиками, іконки. А після відвідування монастиря заїхали до ресторана «Венеція», що в м. Прилуки, де господарює вищедець із Чернецького Юрій Науменко. Він пригощав діток смачними стравами, не взявши із них і копійки.

Відпочивали у дитячому таборі також діти Олії Бесараб та Зої Тотар, які також привезли додому багато позитивних вражень. Ми вдячні сільському голові Понірі Євгенію Чирві за те, що сільрада посприяла матеріально для організації оздоровлення наших дітей.

Віктор КАРПЕНКО.

● СПОРТ

ТУРНІР НА ЧЕСТЬ ГЕРОЯ

Ім'я Володимира Бахмача із Понірі, який віддав своє життя за Україну, відоме кожному у нашому районі. Вже два роки я проводжу турніри його пам'яті з міні-футболу серед учнів 4–7 класів. Цього року у серпні також планується проведення турнірів се-

ред юних футболістів на міні-полі і на великому серед дорослих. Я прошу команди, які бажають взяти участь у турнірі, подати заявки до 1 серпня. Треба зробити це вчасно, оскільки буде проводитись жеребкування команд. Звертаюся до спонсорів

ЧЕМПІОНАТ ПЕРЕТІНАЄ ЕКВАТОР

Швидкоплинний цього-річний чемпіонат району з футболу. Завтра, 24 липня, матчами між талалаївськими «Берегиня» і «Совхозом» та ФК «Гайворон» і «Дмитрівкою» з Бахмацького району стартує його друге коло. Липівський «Горизонт» цього ігрового дня буде вихідним. Так і є, шановні уболівальники, ви не помилилися: число учасників районної першості якраз дорівнює кількості пальців на одній руці. Футбольні часи змінюються і далеко не в кращу сторону — немає серед претендентів на високі місця колись чемпіонів і неодноразових призерів подібних змагань та просто конкурентоздатних команд із Болотниці, Сильченківського, Красного Колядина, Плугатаря, Понірі, Корінецького, Березівки, Харківського, Чернецького. Уявіть, який би це у нас чемпіонат був! А так, маємо, що маємо: всього три

колективи з району і два із сусіднього. І як же різати-ме слух: чемпіон Талалаївського району «Дмитрівка» а чи «Гайворон»? Це ж можливо, чому б і ні? От у срібнян — не можливе, бо там ситуація хоч і подібна до нашої (змагаються тільки 6 команд), але всі ж свої. А в нас, бач, «доморослих» колективів на повноцінний чемпіонат не набралось.

Втім, не будемо про сумне. Чемпіонат є, і завтра його календарні ігри після перерви поновлюються.

КОР. «ТХ».

Пропонуємо увазі болівицької аудиторії розклад поєдинків у другому колі:

6 тур, 24 липня
«Берегиня» — «Совхоз», ФК «Гайворон» — «Дмитрівка», «Горизонт» — вихідний.

7 тур, 31 липня
ФК «Гайворон» — «Горизонт», «Дмитрівка» —

КОРІВКА ЖИВА І ПАСЕТЬСЯ

У минулому номері нашої газети рятувальна служба вже повідомляла про те, як вдалося витягнути корівку із закинутого стічного колодязя. Наших непоодиноких читачів зацікавило: чи залишилася тварина живою і яка її доля? П'ять годин тривав процес порятунку корови із пастки. Вона оклигала, жива і знову пасеться в череді. Про це повідомила її господиня Галина Антоненко, яка завітала до редакції, щоб розповісти про справді героїчні дії рятувальників і всіх небайдужих людей, які, залишивши власні справи, примчали на допомогу. Аде для сім'ї Антоненків втрата корівки була б справді втратою годувальниці. Можна було б по-різному витягнути її на поверхню, та всі, хто причетний до цієї «операції», зробили все можливе і неможливе, щоб не тільки витягнути тварину, а ще й врятувати її життя.

Згадуючи той суботний ранок, навіть через кілька днів Галина АНТОНЕНКО не може стримувати емоцій: «Доки я доїхала велосипедом на місце біди, родичі вже викликали рятувальників, звернулися за допомогою до депутата обласної ради, начальника цеху — промислу Г. П. Тригубченка за проханням допомогти краном. Прибули рятувальники, але витягнути тварину, тим більше живою, здавалося неможливим. Корівка зависла у ямі глибиною до 10 метрів, яку в діаметрі перекрыла своїм тілом. Щоб обов'язати її вірвовками, треба було забратися під неї... Спочатку намагалися підняти її звичайними вірвовками, але вони обірвалися. Рятувальники, ризикуючи навіть

життям, адже на вулиці була спека, а у ямі страшна задиха, обв'язали її за передні кінцівки і краном підняли. Цей процес тривав із 10-ї до 15-ї години. Рятувальники дуже намучилися і сама корівка була ледь живою. Я обізналася до неї, і вона почала зводитися на ноги. Це був такий стрес, що я не могла і говорити, а тільки плакала...

Зазвичай було — вона, тільки почує мій голос у дворі, відразу мукає. Обзиваюся до неї у яму, а вона ніби стогне... Ми її вигодували із телятка, вона первістка, ще й тільна.

Хтозна що було б, якби не справжні люди, які нашу біду сприйняли як власну. Ми щиро вдячні нашим сусідам Сергію Коваленку та Олександрі Серафимовичу Ковбасюку, родичам Миколі та Дімі Пазовим, куму Жені Мельнику, другу сина Юрію Костюку та племіннику Сергію Хименку; депутату обласної ради Геннадію Павловичу Тригубченку за те, що він відразу відгукнувся і прийшов сам на допомогу, також домовився за кран, без якого не можна було б обійтися, у директора ТОВ «Горизонт» Ігоря

Анатолійовича Марченка і був із нами аж до завершення процесу порятунку. Велике спасибі за емілість кранівнику М. Бровку.

Можна тільки захоплюватися сміливістю і спритністю справжніх рятувальників другого караулу Державної пожежорятувальної частини, які протягом п'яти годин терпляче витягували корівку із пастки. Це начальник караулу Р. М. Басала, боєць А. Б. Луценко, командир відділення І. М. Пилипенко, водій К. О. Шевченко, інспектор Є. О. Мартіян. Вся наша сім'я низько вклоняється всім цим людям».

Справді, могло бути й інакше: якби всі люди були добросовісними і не жили за принципом «Після мене і трава не росте», вони б не залишили відкритою цю яму, у яку могла впасти і людина. Якби інші люди, тобто рятувальники, абияк виконували свою роботу, сім'я б втратила годувальницю. Отакі ми — люди.

А у Квіточа через три дні після трагедії знову «прорізався» голос і вона, повертаючись із пастівня, «гукає» свою хазяйку.

КОР. «ТХ».

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

КОЛИ КОПАТИ ЧАСНИК

Часник виріс. Ознака того, що настав час копати часник, — пожовтіння нижнього листа. Є правило: часник краще зібрати на 5 днів раніше, ніж на 5 днів пізніше, бо при передчасному збиранні і дозарюванні його під навісом відбувається відтік поживних речовин із листя у головки. В цьому разі головки часнику будуть щільними з 3-4 цілими покривними лусочками і високої якості.

При запізненні із збиранням часнику на 2-3 дні покривні лусочки тріскаються і зубочки розсипаються, внаслідок чого головки стають нещільними і непридатними для зберігання.

Дуже важливо не прогавити момент копання часнику. Досвідчені господарі строк викопування часнику визначають інтуїтивно.

А що ж робити людям, які ще не мають досвіду у городніх справах?

Радимо періодично, починаючи з перших чисел липня, раз на тиждень викопувати по кілька головок з різних місць грядки і уважно оглядати їх. Якщо часник не дозрів, то зовнішня лусочка головки (не зубочків!) іще соковита, міцно утримує зубочки в головці і високо піднімається на стебло.

Зрілий часник має суху луску на стеблі і ще утримує головку. Негайно приступай-

те до копання.

Важливо також правильно викопувати часник. Так, саме викопувати. Якщо цибулю-ріпку на легких ґрунтах при збиранні можна виривати, то часник на будь-якому ґрунті треба лише копати.

Агрономи радять збирати урожай часнику у суху погоду. Це лише на користь якості. Та коли стоїть надто суха погода, то перед копанням грядку варто полити. Пояснимо, для чого це треба робити.

Якщо обтрушувати з головок сухий ґрунт, то корінці обриваються разом з землею біля самого денця, відкриваючи доступ бактеріям, які згодом викликають гниття. Набагато легше звільнити корені від вологого ґрунту, який, як правило, надто міцно утримується на досить густій боріді.

Обтрушуючи ґрунт, у жодному разі не можна допускати ударів головок об лопату чи інший твердий предмет. Будь-які прим'ятини згодом перетворяться на джерела гниття.

Через 7-10 днів розпочинають обрізування стебел. Найкраще це робити секатором або принаймні ножем, залишаючи пеньки завдовжки до 6 см.

Водночас часник перебирають, видаляючи ушкоджені головки, а кращі закладають на зберігання.

СОЦІАЛЬНИЙ
ЗРІЗ«ПОВЕРНЕННЯ
ДО ЖИТТЯ»

У липні в Україні за підтримки Міністерства молоді та спорту України започатковано Програму активної реабілітації «Повернення до життя».

Вона передбачає реабілітацію діючих та звільнених військовослужбовців і персоналу сектора безпеки і оборони України, що постраждали внаслідок проведення антитерористичної операції на сході України та повернення їх до активного життя у суспільстві.

Термін реалізації Програми: липень 2016-го — грудень 2017 року.

Програму планується реалізовувати на базі Західного реабілітаційно-спортивного центру у Львівській області, унікального об'єкта фізкультурно-оздоровчої реабілітації людей з інвалідністю.

Цільовою групою стануть військові та бійці добровільних батальйонів, які отримали важкі поранення у зоні проведення АТО (мають відповідні підтверджуючі документи: посвідчення учасника бойових дій/інваліда війни або документи про поранення чи каліцтва, отримані під час проведення АТО).

Групи формуватимуться за нозологічним принципом: порушення опорно-рухового апарату, в тому числі ампутації кінцівок, травма хребта та спинного мозку, порушення зору, черепно-мозкові травми тощо.

Реабілітаційний курс розрахований на 12 днів (два тижні) для кожної особи, з можливістю повтору (за необхідності) через 3–5 місяців.

Перший табір буде проведено з 27 липня по 7 серпня 2016 року.

Для участі у таборі необхідно заповнити анкету-заявку учасника табору, яку розміщено на веб-сайті Національної Асамблеї інвалідів України.

Довідки за тел. 2-22-19
Маргарита АНДРУЩЕНКО,
спеціаліст управління соціального захисту населення.

СПОРТИВНА ГОРДІСТЬ

ТІЛЬКИ гляну на фото, спливають у пам'яті і зав'язуються в один тугий вузлик два різної давності епізоди. Перший уже з «бородою» про відомого в нашій окрузі місцевого силача Федосія Литовку, який на сцені районного будинку культури показував силові трюки, як пір'їнками, жонглював важезними гирями, тримав на грудях, лежачи, тягар із десятиків і більше людей. А раз, коли наші редакційні чоловіки будували гараж для всюдисущого ГАЗа і носили важкі бетонні стовпці для підмурівку, побачив те, як густо зрошені потом щекають дужі на вигляд молодикки, переносачи з місця на місце непідйомну для одного вагу (носії по двоє), уже в літах дідусь Литовка, лукаво мружачись, махнув рукою: «Ех із вас, а іще козаки!». І не говорячи більше ні слова, взяв один стовпець в оберемок під одну руку, в інший оберемок — другий і так переносив усі, куди йому показали. І навіть не захався. «Це ж не корову нести», — тільки й сказав і під захоплені погляди чоловіків з авоською хліба почимчикував до «Чайної», щоб вгамувати спрагу кухлем-другим квасу. А що корову носив, так це точно. Велику природну силу, дану Богом, мав Федосій Лукич.

А в другого епізоду ще й вуса не виросли — чи минулого літа це було, чи позаминулого. Якраз прямо на сільському вигоні обіч траси у Скороходовому місцеве сільгоспдприємство розраховувалося із орендодавця зерном нового врожаю.

Кожному по десятку-півтора, а то й більше мішків пшениці, ячменю і всякого збіжжя припало. Вовтузяться сільські і приїжджі дядьки, насадно сопучи біля лантухів. Вадим, відіславши батька на їхній автопричіп зсовувати до купи наповнені під зав'язку мішки, які збирався подавати, пішов за пару десятків метрів по вантаж. «Гляди, хлопче, щоб пупок не розв'язався!» — ехидно підсміювались гострі

його тягнуло до спортзалу і чомусь до штанги. Він би з нею днював і ночував. Щойно, було, закінчаться «пари» в Полтавському університеті економіки і торгівлі, де навчався після школи, а Вадим уже вергає залізничку. «Краще б у плавання пішов, — бурчав батько, — там менше травм». Як батько не розуміє, що басейн — це не його? А ось штанга, ліфтинг — там він у свій

ВАГА СКОРЯЄТЬСЯ СИЛЬНИМ

на язык зіваки, дивлячись, як той взяв за зав'язки по мішку в кожну руку і легко, без натуги поніс до причепа і так же, не хизуючись, легко виважив їх на піднятих руках і подав батькові. У язиках і щелепах «відпали». Вони ж не знали, що для Вадима центнер і більше — це не вага.

І вони не знали, що перед ними — майстер спорту, володар Кубка України з пауерліфтингу, бронзовий призер чемпіонату Європи. Що то за слово таке новомодне — пауерліфтинг? А це якраз те, коли людина непідйомні вантажі перетягує, на характері, «на жилах» здійсмає над головою десятки пудів і сотні кілограмів залізнички. Він не піднімав на плечах корову, не тримав на грудях десяток людей, взагалі у сім'ї батька й матері Біланів із Талалаївки за малих літ ріс таким, як і всі його ровесники. Але якщо у шкільні роки багатьох Вадимових хлопців-однокурсників кликала вулиця з усім тим, що не вільно, але користити, то

стихії. Саме світом котилася слава про непереможних українських стронгменів, які впродовж чотирьох років не мали собі рівних на планеті, Василя Вірастюка, Михайла Старова, Сашка Пеканова, Віктора Юрченка. Я йшов на захист Вадима від тих батькових бурчань і розповідав йому про свою зустріч на обласній спартакіаді в Чернігові із Сашком Пекановим, а він показував батькові своє фото із Юрченком, коли той приїжджав із «Богатирськими іграми» в Полтаву. Було в тих наших скупих розмовах (Вадим не любить розповідати про себе) щось втаємничене. Відчувалося, що йому хочеться досягти чогось більшого, ніж 2-й, а потім і 1-й розряд, ніж чемпіон Полтавської області. З кожним Вадимовим приїздом у Талалаївку дізнаюся, що його штанга стає все важчою і важчою, а спортивні успіхи вищими і солідніши-

ми, що він уже сягнув рівня чемпіонату України і виконав норму кандидата у майстри спорту. Колись кволе дитя і хворобливе хлоп'я, виросло, як у казці про гидке качення, у справжнього атлета-чемпіона.

Якось повідав, що перейшов на вузьку спеціалізацію і пояснив: «Практикуюсь у жимі, просто він у мене з-поміж трьох дисциплін пауерліфтингу краще виходить». Жим — це у положенні лежачи на горизонтальній лаві вижимати на випростані руки штангу від грудей. «У цій вправі реальніше без усяких допінгів виконати майстерський норматив», — поділився своєю сокровенною мрією. А якщо вже задумав, обов'язково доб'ється — такий характер, даремно слів на вітер не кидає. І невдовзі по тій розмові Вадимів батько хвалився: «Сьогодні Вадик у Чернігові на Кубку України виступає». Щойно сказав, як озвався

сам Вадим із мобільного: «Виграв, і норматив майстра спорту виконав». В Інтернеті знайшов звіт про той розіграш Кубка України. Вадим Білан у своїй категорії до 82,5 кг виграв з такою перевагою, що набраних ним 162,5 кг вистачило б для перемоги іще в трьох важчих категоріях. Він скромно «замовчав» своє срібло в абсолютній першості. І це винятково на своєму працелюбстві, без заборонених препаратів!

Той період (2012–2013 роки) у його спортивній кар'єрі найуспішніший. 2012 — володар Кубка України, переможець і призер цілого ряду престижних міжнародних першостей і турнірів, наступний 2013-й — нова висока сходинка, чемпіонат Європи в Іллічівську і бронзова медаль. Інший би стрибав від радості, а Вадим — невдоволений, сподівався на срібло. Тихий, спокійний, врівноважений, неговіркий, ба, навіть сором'язливий. Але характер!

Штанга завжди йому рада. І Вадим додає й додає ваги на ній. Комерційний турнір у Кіровограді — 3 місце, міжнародний турнір Маргелова — 3 місце, відкритий Кубок України — бронза, а ще в одному розіграші — срібло, чемпіон відкритого кубка Києва в абсолютному заліку. Вона, штанга, — його захоплення, його робота і його «хліб». Так, нею він заробляє на життя. Важко заробляє — десятки, сотні тонн щодня на виснажливих тренуваннях — заради однієї-єдиної миті, коли запрошують на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Сьогодні Вадим — успішний тренер в найпрестижнішому фітнес-клубі Полтави і водночас здобуває другу вищу, фізкультурну, освіту, навчаючись у місцевому педвиші.

Хтозна чому різні в часі два епізоди про Литовку і Білана, які ніколи й не знали один одного, зв'язались в єдиний вузол і прийшли на згадку, коли дивлюсь на це фото. Може тому, що їх народила наша талалаївська земля і їхні домівки стояли через дорогу, що богатирські плечі і одного, й другого не гнулись і не гнутись під важким тягарем, а вироблені тренінгом і спортом характер і воля зробили із них тих, кому скорялася і скоряється навіть важезна залізна штанга, кого знають і про кого згадують.

О. ЛІПІН.

На знімку: бронзовий призер чемпіонату Європи, володар Кубка України, майстер спорту Вадим БІЛАН.

СПЕЦІАЛІСТ ЗАСТЕРІГАЄ

ЗНОВУ ЦВІТЕ АМБРОЗІЯ

CAME тоді, коли дозріває врожай овочів та фруктів, починає квітнути амброзія полинолиста, надзвичайно небезпечний карантинний бур'ян. **Амброзія (Ambrosia)** належить до ряду однорічних світлолюбних трав'янистих рослин, рідше напівкущів. За зовнішнім виглядом вона схожа на коноплю, а за розмірами і формою листків нагадує полин гіркий (звідки і назва полинолиста). Амброзія з родини Айстрових (Складноцвітних) і налічує 30 видів.

Пилок амброзії є дуже небезпечним, викликає у людей алергічну залежність. Амброзія викликає поліноз — алергічне захворювання органів дихання й очей. У хворих виникає сльозоточивість, дерматити, задуха, бронхіальна астма, набрякання слизових оболонок, підвищення темпе-

ратури, часто — втрата свідомості і навіть смерть.

Заходи з її знищення мають бути не одноразовими, а постійними. Бажано виривати амброзію з коренем (який може сягати 4 метри завдовжки) ще до початку цвітіння. Винищувати її під час цвітіння категорично заборонено, але можна обмежитись скошуванням і спалюванням. Найпростіші запобіжні заходи — це користування рукавичками та марлевими пов'язками, а після роботи ретельне очищення одягу та миття відкритих частин тіла.

Застосовування гербіцидів, відповідно до «Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні», залишається найефективнішим та економічно доцільним способом захисту від амброзії, при цьому слід враховувати, що амброзія чутлива до гербіцидів на початку розвитку — до утворення 2–5 справжніх листків, а в подальшому її стійкість зростає.

З кожним роком амброзія поширюється на нові території Талалаївського району, вулиці, дитячі майданчики. Згідно з розпорядженням ОДА майже на всю територію району накладений карантинний режим, що зобов'язує населення та сільгоспдприємства району бути пильними при реалізації продукції за межі району, щоб не допустити її розповсюдження. Щоб запобігти поширенню та контролювати чисельність амброзії, потрібно застосовувати всі заходи одночасно, зокрема запобіжні та винищувальні (механічні, хімічні). У наших руках чистота і благополуччя навколишнього середовища.

Алла АДАМ'ЯК, начальник відділу розвитку агропромислового виробництва райуправління АПР.

ЦЕ ЦІКАВО

ВІЧНІ ІСТИНИ

КРИЛАТІ СЛОВА БІБЛЕЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

Валерій Григорович Мельников зібрав близько двохсот найбільш відомих крилатих висловів біблійного походження в надії, що наведені роз'яснення допоможуть дізнатись їх істинний зміст. Наводимо деякі з них.

Повернутися на круги своя (повернення до початку якого-небудь життєвого етапу). «І повертається вітер на круги свої» (Екк. 1, 6) (по-церковнослов'янськи — «на круги своя»).

Внести свою лепту (внести посильний вклад). Лепта — дрібна мідна монета. За словами Ісуса, дві лепти вдови, покладені в храмову жертвницю, коштували значно більше багатих пожертвувань, оскільки вона віддала все, що мала (Мк. 12, 41–44; Лк. 21, 1–4).

Голуб миру. З оповідання про всесвітній потоп. Голуб, випущений Ноем з ковчегу, приніс йому оливковий лист, як свідчення того, що потоп закінчився, з'явилася суша, гнів Божий змінився на милість (Бут. 8, 11). Відтоді голуб з оливковою гілкою став символом примирення.

Будинок, побудований на піску (щось хистке, неміцне). «А всякий, хто слухає ці слова Мої і не виконує їх, уподібниться людині безрозсудній, яка побудувала будинок свій на піску; і пішов дощ,

і розлилися річки, і подули вітри, і налягли на дім той; і він упав, і було падіння його велике» (Мф. 7, 26–27).

Допотопні часи, а також: **допотопна техніка, допотопні судження** і тому подібне. Вживається в значенні: дуже древнє, що існувало мало не до всесвітнього потопу (Бут. 6–8).

Заривати талант в землю (не дати розвинути-ся здібностям, закладеним в людині). З євангельської притчі про раба, що зарив в землю талант (міра ваги срібла), замість того, щоб застосувати його в справу і отримати прибуток (Мф. 25, 14–30). Слово «талант» згодом стало синонімом видатних здібностей.

Книга за сімома печатками (щось недоступне). «І бачив я в правиці у Того, що сидить на престолі книгу... запечатану сімома печатками. ...І ніхто не міг, ні на небі, ні на землі, ні під землею, розкрити цю книгу, ні подивитися в неї» (Откр. 5, 1–3).

Козел відпущення (істота, що несе відповідаль-

ність за інших). Тварина, на яку символічно покладалися гріхи, здійснені усім ізраїльським народом, після чого козел виганявся (відпускався) в пустелю. (Лев. 16, 21–22).

Хто з мечем прийде, від меча і загине. «Бо всі, що узяти меча, мечем загинуть» (Мф. 26, 52).

Манна небесна (несподівана допомога). Їжа, послана Богом з неба ізраїльському народу під час поновлення в пустелі (Вих. 16, 14–16; Вих. 16, 31).

Не від світу цього. «Ви від світу цього, Я не від цього світу» (Ін. 8, 23) — з розмови Ісуса Христа з іудеями, а також «Царство Моє не від світу цього» (Ін. 18, 36) — відповідь Христа Понтію Пілатові на запитання, чи Він є Цар іудейський. Вислів застосовується до людей, відчужених від реальностей життя, диаволів.

Не створи собі кумира. Вислів з другої заповіді Божої, що забороняє поклонятися неправдивим богам, ідолам (Вих. 20, 4; Втор. 5, 8).

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН

СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

25 липня — с. Українське, вул. Перемоги.
26 липня — с. Болотниця, школа, вул. 40-річчя Перемоги.
27 липня — с. Новоселівка, ТОВ «Обрій».
28 липня — с. Поповичка, вул. Зарічна.

РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

Спізвасновники газети — Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба».

Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Адреса редакції: 17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3
Телефони: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). Факс: 2-13-53.
E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети «Трибуна хлібороба» р/р 26009301102531 у філії ЧОУ ВАТ «Ощадбанк» м. Чернігів ЄДРПОУ 02476178 МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 394. Тираж 2547.